

Tom Behnke i, at så må vi nu nok kigge på det. Men mon hr. Tom Behnke kan fremlægge en statistik, der siger, at den, der har lavet ét biltyveri, også laver to biltyverier og også laver tre biltyverier med sikkerhed? Kan han det, så er det klart, at der er et eller andet i det her, der ikke hænger sammen.

Men fængsler er jo ikke velegnede til ret meget andet end at producere forbrydere og narkomaner, og vi er i øvrigt også enige med – det ved jeg – adskillige i Fremskridtspartiet om, at det ikke nødvendigvis er det bedste sted at sende folk hen, hvis vi vil have ordentlige mennesker ud af dem. Dermed være ikke sagt, at det ikke er vigtigt også at have sanktioner og have ubehagelige sanktioner. Jeg står ikke her og agiterer for, at vi skal lade være med det, blot har jeg stadig væk en fornemmelse af, at vi kan få den følelse, at bare vi gør noget, så har vi løst et problem, og det er altså her, jeg synes, problemet er alvorligere end som så, og så synes jeg nok, at vi skal undersøge lidt nøjere, om det her giver mening.

Jeg kan i øvrigt ikke se, at biltyverier – bortset fra den færdselssikkerhedsmæssige følge af det – er alvorligere end andre tyverier. Derfor synes jeg, det skal bedømmes ud fra nøjagtig samme kriterium, som vi i øvrigt bedømmer forbrydelser af denne type med.

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, trafikministeren kom lidt for nemt om ved sin argumentation – hvis det overhovedet kan kaldes for en argumentation.

Ministeren sagde, at det slet ikke kunne lade sig gøre, at man stillede krav om, at der skulle være startspærre i bilerne, for der var nogle EU-regler, der sagde, at det ville være en handelshindring.

Men ministeren sagde jo også, at det, vi ikke må, er at forhindre, at bilerne bliver typegodkendt i Danmark. Men det betyder jo ikke, at vi derudover kan lave et lovkrav, der hedder, at når de er blevet typegodkendt, skal man have en sådan startspærre monteret for at rulle rundt på de danske veje. Man skal jo heller ikke, når man kører sin bil til syn, have en advarselstrekant i bilen. Det er jo ikke sådan, at den ikke kan blive godkendt, hvis der ikke ligger en advarselstrekant. Men efterfølgende, når man kører i bilen, skal man jo have den med sig. Så selvfølgelig kan man lave det her. Man behøver ikke at mure sig op i et hjørne, som ministeren gør det.

Så siger ministeren også, at det slet ikke kan gå, at man afgiftsfritager sikkerhedsudstyr, for så får staten et provenutab. Det er jo noget vrøvl, for sagen er, at i dag er der stort set ingen, der har en sådan startspærre monteret. I det øjeblik den blev afgiftsfritaget, ville der være mange flere, der sagde, at det var en overkommelig økonomisk udgift at få det gjort, og så ville man sælge mange flere. Og så skal man huske, at staten tager 25 pct. i moms, og dermed kommer pengene ind alligevel. Så den gjaldt heller ikke.

Så siger ministeren, at allerede i dag er lovgivningen indrettet på en sådan måde, at der er mulighed for varetægtsfængsling under særlig skærpende omstændigheder. Men vi har jo lige for få dage siden haft et tilfælde i Århus, hvor en brugstyv i påvirket tilstand kører en person ned, der dør af det. Det var ikke tilstrækkeligt skærpende til, at man varetægtsfængslede personen. Hvor meget mere skal der til? Hvor meget mere kan man overhovedet forestille sig der skal til, for at man varetægtsfængsler? Ministerens argumentation holder ikke.

Der er alt for mange biler, der hver dag bliver brugsstjålet, og det er ofte af ganske unge mennesker. Alt for mange uskyldige bliver dræbt, når det går galt for brugstyven, og endnu flere uskyldige kommer til skade, endda alvorligt til skade.

Der sker jo også omfattende skader på køretøjerne og på alle de genstande, som bliver påkørt undervejs, men de tal er i virkeligheden for intet at regne størrelsesmæssigt i forhold til de mange, mange tusinde forsøg på brugstyveri, hvor bilerne bliver beskadiget og ødelagt.

Brugstyvne stjæler ofte bilerne for at få lidt spænding, men i mange tilfælde bliver bilerne også stjålet med henblik på, at man skal ud og lave indbrud, man skal ud og lave tyverier, eller man skal endda ud og lave røverier.

Når jeg sidder sådan en ganske almindelig eftermiddag på anmelderkontoret på Århus Politigård, så er det slående, at for ca. hver anden, der ringer, drejer det sig om, at man har fået stjålet sin pung eller sin taske eller noget andet, og den anden halvdel er folk, som har haft indbrud i deres bil, herunder forsøg på brugstyveri eller egentligt brugstyveri. Det er slående.

Fru Margrete Auken ville ikke høre på, at brugstyve bliver ved med at stjæle biler, når de opdager, at der ikke sker noget ved det. I Århus var man på et tidspunkt så heldig, at man fik